ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu složený z předsedkyně senátu Mgr. Daniely Zemanové a členů senátu: JUDr. Petra Gemmela, Mgr. Věroslava Řezáče, JUDr. Aleny Mátlové, JUDr. Josefa Doubka a JUDr. Dalimily Gadasové, projednal v ústním jednání dne 5. 10. 2011 návrh předsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 4, se sídlem ul. 28. pluku 1533/29b, Praha 10 – Vršovice, na zahájení kárného řízení ze dne 21. 9. 2010 proti **Mgr. J. S.,** soudkyni Obvodního soudu pro Prahu 4, zastoupené JUDr. Milanem Hoke, advokátem, se sídlem Tyršova 2071, Benešov, a rozhodl

takto:

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, s e

Mgr. J. S.,
soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 4,

I. uznává vinnou, že

1)
Ve věci sp. zn. 66 Nc 20846/2007 se spisem nepracovala od 24. 10. 2008 do 25. 5. 2010 a neprovedla odpovídající procesní úkony. Kromě toho nereagovala na 4 žádosti Ústavního soudu ČR o vyjádření k ústavní stížnosti a zapůjčení spisu, které došly v době od 1. 12. 2009 do 24. 3. 2010. Učinila tak přes to, že ústavní soud vtělil do přípisu ze dne 24. 3. 2010 sdělení, že pokud se mu znovu nedostane odpovědi, nezbude než vycházet z údajů, jež v kritickém směru o stavu řízení vyložil soudu stěžovatel.

2)
Svou nečinností způsobila průtahy v níže uvedených věcech:

1. 66 Nc 655/2008 – od 20. 8. 2008 do 17. 6. 2010
2. 13 Nc 30063/ 2006 - od 14. 10. 2008 do 17. 6. 2010
3. 66 Nc 1669/2008 - od 11. 11. 2008 do 14. 1. 2009
4. 13 Nc 18707/2004 - od 5. 1. 2009 do 17. 6. 2010
5. 13 Nc 12434/2005 – od 7. 1. 2009 do 17. 6. 2010

6. 13 Nc 15815/2004 - od 7. 1. 2009 do 17. 6. 2010
7. 66 Nc 22066/2007 - od 7. 1. 2009 do 17. 6. 2010
8. 66 Nc 1441/2008 - od 14. 1. 2009 do 17. 6. 2010
9. 66 Nc 1685/2008 - od 15. 1. 2009 do 17. 6. 2010
10. 66 Nc 21955/2007 - od 28. 1. 2009 do 17. 6. 2010
11. 13 Nc 26991/2006 - od 16. 2. 2009 do 17. 6. 2010
12. 13 Nc 18720/2004 - od 16. 2. 2009 do 17. 6. 2010
13. 66 Nc 20936/2007 - od 5. 3. 2009 do 17. 6. 2010
14. 13 Nc 30702/2006 - od 10. 3. 2009 do 17. 6. 2010
15. 66 Nc 2475/2008 - od 20. 3. 2009 do 17. 6. 2010
16. 66 Nc 1759/2008 - od 25. 3. 2009 do 17. 6. 2010
17. 69 Nc 27038/2007 - od 6. 4. 2009 do 17. 6. 2010
18. 13 Nc 28555/2006 - od 28. 4. 2009 do 17. 6. 2010
19. 66 Nc 984/2008 - od 5. 5. 2009 do 17. 6. 2010
20. 66 Nc 22705/2007 - od 7. 5. 2009 do 17. 6. 2010
21. 66 Nc 21119/2007 – od 2. 6. 2009 do 17. 6. 2010
22. 13 Nc 15570/2005 - od 5. 6. 2009 do 17. 6. 2010
23. 66 Nc 70/2009 - od 8. 6. 2009 do 17. 6. 2010
24. 66 Nc 840/2008 - od 11. 6. 2009 do 17. 6. 2010
25. 13 Nc 32070/2004 - od 11. 6. 2009 do 17. 6. 2010
26. 66 Nc 226/2009 - od 15. 6. 2009 do 17. 6. 2010
27. 66 Nc 2257/2008 - od 16. 6. 2009 do 17. 6. 2010
28. 66 Nc 88/2009 – od 18. 6. 2009 do 17. 6. 2010
29. 66 Nc 20149/2007 - od 18. 6. 2009 do 17. 6. 2010
30. 66 Nc 51/2009 - od 19. 6. 2009 do 17. 6. 2010
31. 66 Nc 218/2008 - od 23. 6. 2009 do 17. 6. 2010
32. 13 Nc 11649/2005 - od 24. 6. 2009 do 17. 6. 2010
33. 66 Nc 2010/2008 - od 25. 6. 2009 do 17. 6. 2010
34. 66 Nc 20252/2007 - od 1. 7. 2009 do 17. 6. 2010
35. 66 Nc 22287/2007 - od 9. 7. 2009 do 17. 6. 2010
36. 66 Nc 22530/2007 - od 17. 7. 2009 do 17. 6. 2010
37. 66 Nc 239/2008 - od 24. 7. 2009 do 17. 6. 2010
38. 13 Nc 18973/2004 - od 30. 7. 2009 do 17. 6. 2010
39. 13 Nc 24542/2006 - od 30. 7. 2009 do 17. 6. 2010
40. 13 Nc 27546/2006 - od 31. 7. 2009 do 17. 6. 2010
41. 66 Nc 797/2009 - od 4. 8. 2009 do 17. 6. 2010
42. 66 Nc 22370/2007 - od 10. 8. 2009 do 17. 6. 2010
43. 66 Nc 429/2009 - od 10. 8. 2009 do 17. 6. 2010
44. 66 Nc 1163/2008 - od 10. 8. 2009 do 17. 6. 2010
45. 66 Nc 2502/2008 - od 17. 8. 2009 do 17. 6. 2010
46. 66 Nc 407/2009 - od 18. 8. 2009 do 17. 6. 2010

47. 66 Nc 1663/2008 - od 18. 8. 2009 do 17. 6. 2010
48. 66 Nc 353/2009 - od 24. 8. 2009 do 17. 6. 2010
49. 66 Nc 93/2009 - od 24. 8. 2009 do 17. 6. 2010
50. 13 Nc 19512/2004 - od 27. 8. 2009 do 17. 6. 2010
51. 13 Nc 17196/2005 - od 4. 9. 2009 do 17. 6. 2010
52. 66 Nc 259/2009 - od 9. 9. 2009 do 17. 6. 2010
53. 13 Nc 15834/2004 - od 14. 9. 2009 do 17. 6. 2010
54. 66 Nc 22545/2007 - od 21. 9. 2009 do 17. 6. 2010
55. 66 Nc 1223/2009 - od 22. 9. 2009 do 17. 6. 2010
56. 13 Nc 17862/2005 - od 5. 10. 2009 do 17. 6. 2010
57. 66 Nc 942/2009 - od 6. 10. 2009 do 17. 6. 2010
58. 13 Nc 13638/2005- od 8. 10. 2009 do 17. 6. 2010
59. 13 Nc 26817/2006 - od 14. 10. 2009 do 17. 6. 2010
60. 66 Nc 1910/2008 - od 15. 10. 2009 do 17. 6. 2010
61. 66 Nc 2399/2009 - od 15. 10. 2009 do 17. 6. 2010
62. 66 Nc 2302/2008 - od 16. 10. 2009 do 17. 6. 2010
63. 13 Nc 17887/2005- od 19. 10. 2009 do 17. 6. 2010
64. 66 Nc 981/2009 - od 19. 10. 2009 do 17. 6. 2010
65. 66 Nc 1352/2009 - od 20. 10. 2009 do 17. 6. 2010
66. 13 Nc 17411/2004 - od 22. 10. 2009 do 17. 6. 2010
67. 66 Nc 2136/2008 - od 22. 10. 2009 do 17. 6. 2010
68. 66 Nc 2452/2008 - od 22. 10. 2009 do 17. 6. 2010
69. 66 Nc 1492/2008 - od 23. 10. 2009 do 17. 6. 2010
70. 66 Nc 20751/2007 - od 23. 10. 2009 do 17. 6. 2010
71. 66 Nc 22288/2007 - od 23. 10. 2009 do 17. 6. 2010
72. 13 Nc 15023/2004 - od 25. 10. 2009 do 17. 6. 2010
73. 13 Nc 23864/2006 - od 26. 10. 2009 do 17. 6. 2010
74. 66 Nc 1255/2009 - od 26. 10. 2009 do 17. 6. 2010
75. 66 Nc 2702/2008 - od 26. 10. 2009 do 17. 6. 2010
76. 13 Nc 30300/2006 - od 27. 10. 2009 do 17. 6. 2010
77. 66 Nc 3135/2009 – od 27. 10. 2009 do 17. 6. 2010
78. 66 Nc 2748/2008 - od 3. 11. 2009 do 17. 6. 2010
79. 66 Nc 1534/2008 - od 4. 11. 2009 do 17. 6. 2010
80. 66 Nc 22247/2007 - od 5. 11. 2009 do 17. 6. 2010
81. 13 Nc 14850/2005 - od 6. 11. 2009 do 17. 6. 2010
82. 66 Nc 1333/2008 - od 6. 11. 2009 do 17. 6. 2010
83. 66 Nc 257/2008 - od 9. 11. 2009 do 17. 6. 2010
84. 13 Nc 16885/2004 - od 9. 11. 2009 do 17. 6. 2010
85. 13 Nc 17974/2005 - od 9. 11. 2009 do 17. 6. 2010
86. 66 Nc 21273/2007 - od 16. 11. 2009 do 17. 6. 2010
87. 66 Nc 1972/2009 - od 16. 11. 2009 do 17. 6. 2010

88. 66 Nc 2524/2008 - od 16. 11. 2009 do 17. 6. 2010
89. 66 Nc 21800/2007 - od 16. 11. 2009 do 17. 6. 2010
90. 66 Nc 2378/2008 - od 24. 11. 2009 do 17. 6. 2010
91. 66 Nc 22571/2007- od 2. 12. 2009 do 17. 6. 2010
92. 66 Nc 20771/2007 - od 2. 12. 2009 do 17. 6. 2010
93. 13 Nc 30395/2006 - od 8. 12. 2009 do 17. 6. 2010
94. 66 Nc 1925/2008 - od 9. 12. 2009 do 17. 6. 2010
95. 13 Nc 23878/2006- od 10. 12. 2009 do 17. 6. 2010
96. 13 Nc 17625/2004 - od 10. 12. 2009 do 17. 6. 2010
97. 13 Nc 29616/2006 - od 14. 12. 2009 do 17. 6. 2010
98. 66 Nc 1510/2009 - od 14. 12. 2009 do 17. 6. 2010
99. 13 Nc 24894/2006 - od 16. 12. 2009 do 17. 6. 2010
100.13 Nc 33590/2004 - od 31. 12. 2009 do 17. 6. 2010
101. 13 Nc 17200/2004- od 31. 12. 2009 do 17. 6. 2010
102. 66 Nc 22242/2007- od 31. 12. 2009 do 17. 6. 2010
103. 66 Nc 21804/ 2007 - od 31. 12. 2009 do 17. 6. 2010
104. 66 Nc 242/2008 - od 10. 11. 2009 do 17. 6. 2010
105. 66 Nc 145/2009 - od 4. 1. 2010 do 17. 6. 2010
106. 66 Nc 1919/2008 - od 4. 1. 2010 do 17. 6. 2010
107. 66 Nc 2719/2008 - od 4. 1. 2010 do 17. 6. 2010
108. 66 Nc 270/2008 - od 6. 1. 2010 do 17. 6. 2010
109. 66 NC 2895/ 2009 - od 11. 1. 2010 do 17. 6. 2010
110. 66 Nc 535/2009 - od 11. 1. 2010 do 17. 6. 2010
111. 66 NC 21413/2007 - od 11. 1. 2010 do 17. 6. 2010
112. 66 Nc 407/2008 - od 12. 1. 2010 do 17. 6. 2010
113. 13 Nc 13740/ 2005 - od 13. 1. 2010 do 17. 6. 2010
114. 13 Nc 18569/2005 - od 18. 1. 2010 do 17. 6. 2010
115. 69 Nc 74/2008 - od 19. 1. 2010 do 17. 6. 2010
116.13 Nc 15122/2004 - od 21. 1. 2010 do 17. 6. 2010
117. 66 Nc 22330/2007 - u soudkyně od 21. 1. 2010 do 17. 6. 2010
118. 13 Nc 19128/2004 - od 21. 1. 2010 do 17. 6. 2010
119. 13 NC 17205/2005 - od 21. 1. 2010 do 17. 6. 2010
120. 13 Nc 17573/2005 - od 25. 1. 2010 do 17. 6. 2010
121. 13 Nc 19686/2004 - od 27. 1. 2010 do 17. 6. 2010
122. 69 Nc 37/2008 - od 29. 1. 2010 do 17. 6. 2010
123. 66 Nc 21813/2007 - od 1. 2. 2010 do 17. 6. 2010
124. 13 Nc 17880/2005 - od 2. 2. 2010 do 17. 6. 2010
125. 13 Nc 12128/2005 - od 4. 2. 2010 do 17. 6. 2010
126. 66 Nc 20122/2007 - od 9. 2. 2010 do 17. 6. 2010
127. 66 Nc 21765/2007 - od 9. 2. 2010 do 17. 6. 2010
128. 13 Nc 14213/2005 - od 10. 2. 2010 do 17. 6. 2010

129. 13 Nc 28300/2006 - od 11. 2. 2010 do 17. 6. 2010
130. 66 Nc 22184/2007 - od 15. 2. 2010 do 17. 6. 2010
131. 66 Nc 1555/2008 - od 15. 2. 2010 do 17. 6. 2010
132. 66 Nc 22639/ 2007 – od 18. 2. 2010 do 17. 6. 2010
133. 66 Nc 656/2008 - od 19. 2. 2010 do 17. 6. 2010
134. 66 Nc 2516/2009 - od 19. 2. 2010 do 17. 6. 2010
135. 66 Nc 20047/2007- od 19. 2. 2010 do 17. 6. 2010
136. 13 Nc 30344/2006 - od 24. 2. 2010 do 17. 6. 2010

t e d y

z a v i n ě n ě p o r u š i l a

povinnosti soudce uložené § 79 odst. 1 a § 80 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.,
a ohrozila důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l a

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Za to **s e j í u k l á d á**

podle § 88 odst. 1 písm. b) zák. č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o 15 % na dobu 6 (šesti) měsíců,

počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

II.

Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

s e z p r o š ť u j e

kárného obvinění pro skutek, že

1) Ve věci sp. zn. 66 Nc 20846/2007 neučinila příslušné úkony v souvislosti s návrhem na určení lhůty k provedení procesního úkonu ze dne 7. 9. 2009, který jí byl předložen vedoucí kanceláře. Tento návrh do příslušného spisu ani nezaložila. Stejně naložila se stížností ze dne 20. 4. 2009, kterou nepředložila správě soudu.

2) Ve výše uvedené věci po doručení ústavního nálezu sp. zn. III. ÚS 2979/09 neuvědomila o tomto rozhodnutí vedení soudu a náklady řízení tak zůstaly ve lhůtě nezaplaceny.

3) Ztratila následující spisy Obvodního soudu pro Prahu 4 a neprovedla do zásahu vedení soudu žádné úkony k jejich rekonstrukci:

1. sp. zn. 13 Nc 18614/2005
2. sp. zn. 13 Nc 24729/2006
3. sp. zn. 66 Nc 2433/2008

protože **nebylo prokázáno**, že se v návrhu na zahájení řízení vymezený skutek stal.

O d ů v o d n ě n í :

I. Obsah návrhu

Navrhovatelka podala návrh na zahájení kárného řízení pro následující skutky:

ad 1)

Kárně obviněná soudkyně ve věci sp. zn. 66 Nc 20846/2007 se spisem nepracovala od 24. 10. 2008 do 25. 5. 2010 a neprovedla odpovídající procesní úkony. Kromě toho nereagovala na čtyři žádosti Ústavního soudu o vyjádření k ústavní stížnosti a zapůjčení spisu, které byly soudu doručeny a do spisu založeny v době od 1. 12. 2009 do 24. 3. 2010. Dále v této věci neučinila příslušné úkony v souvislosti s návrhem na určení lhůty k provedení procesního úkonu ze dne 7. 9. 2009. Tento návrh nezaložila do spisu

nacházejícího se u ní v kanceláři, přestože jí ho vedoucí kanceláře předložila. Stejně naložila se stížností povinného ze dne 20. 4. 2009, kterou nepředložila správě soudu. V důsledku uvedených skutečností Ústavní soud rozhodl dne 13. 5. 2010 nálezem sp. zn. III ÚS 2979/09, že se obvodní soud dopustil průtahů a uložil mu povinnost uhradit náklady řízení právnímu zástupci stěžovatele ve výši 5712 Kč. K tomu Ústavní soud uvedl, že důvodem použití tohoto výjimečného ustanovení o nákladech řízení, je zcela přezíravý postoj Obvodního soudu pro Prahu 4 a ignorování snah stěžovatele.

Obviněná soudkyně neuvědomila po doručení ústavního nálezu vedení soudu a náklady řízení tak zůstaly ve stanovené lhůtě nezaplaceny. Vedení soudu se o věci dozvědělo až v souvislosti s výzvou zástupkyně stěžovatele k zaplacení nákladů řízení ze dne 24. 5. 2010. Teprve na základě komunikace s právní zástupkyní byly zajištěny kopie návrhu na provedení procesního úkonu a stížnosti (které se v procesním spise nenacházely) a byly provedeny příslušné úkony. Náklady řízení byly proplaceny 1. 6. 2010.

ad 2)

Navrhovatelka v souvislosti se zjištěním shora uvedených nedostatků nařídila provedení prověrky v senátě kárně obviněné soudkyně 66 Nc a 69Nc. Prověrka proběhla od 17. 6. 2010 do 28. 7. 2010. K datu 17. 6. 2010 se u soudkyně nacházelo 244 spisů, v nichž nebyly činěny úkony. Ve 136 spisech byly zjištěny průtahy v rozmezí od 22 do 4 měsíců.

3)

Při kontrole spisů bylo dále zjištěno, že soudkyně ztratila celkem 3 spisy a neprovedla do zásahu vedení soudu žádné úkony k jejich rekonstrukci. Jednalo se o následující věci:

a) sp. zn. 13 Nc 18614/2005 - spis soudkyně převzala 5. 1. 2009 s návrhem na zastavení exekuce ze dne 27. 10. 2006. Do data prověrky 17. 6. 2010 ve věci nebyl proveden žádný úkon, ač se jedná o spis starší časové řady. K rekonstrukci soudkyně přistoupila až 12. 7. 2010.
b) sp. zn. 13 Nc 24729/2006 - spis soudkyně převzala 29. 3. 2010 a neprovedla žádný úkon. Rekonstrukce byla zahájena 29. 7. 2010.
c) sp. zn. 66 Nc 2433/2008 – spis soudkyně převzala 7. 5. 2009 a neprovedla žádný úkon. Rekonstrukce byla zahájena 18. 6. 2010.

Uvedeným jednáním kárně obviněná soudkyně dle navrhovatelky zaviněně porušila povinnosti soudce ve smyslu § 79 odst. 1 zák. č. 6/2002, neboť nerozhodovala v přiměřených lhůtách a bez průtahů, ohrozila důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu § 80 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., a zavinila náhradu nákladů řízení, které stát musel vynaložit, v částce 5712 Kč. Dle navrhovatelky by soudkyni mělo být za toto jednání uloženo kárné opatření podle § 88 odst. 1 písm. b) zák. č. 6/2002 Sb., spočívající ve snížení platu o 30 % na dobu 1 roku.

V odůvodnění návrhu navrhovatelka uvedla, že Mgr. J. S. byla jmenována soudkyní v říjnu 2003. Soudcovskou praxi započala jako předsedkyně senátu 7C (specializace občanskoprávní a obchodní věci). Již na jaře 2007 byly v jejím senátě zjištěny závažné nedostatky, spočívající v průtazích, jež dosáhly v jednotlivých věcech až 3 let. Za

porušování pracovních povinností byla jmenované uložena dne 22. 6. 2007 výtka. Soudkyně systém práce a složitost agendy na civilním úseku nezvládala. Stále měla u sebe velké množství rozpracovaných věcí a senát nevykazoval výrazné zlepšení. Na základě změny rozvrhu práce byla proto zařazena na exekuční úsek s tím, že je zde jiný systém práce, s převažujícím množstvím jednodušších a opakujících se úkonů. Soudkyně vědoma si průtahů, které způsobila na civilním úseku, přislíbila změnu v systému své práce. S přihlédnutím k této skutečnosti nebyl v minulosti podán kárný návrh.

Na základě nyní provedené prověrky v exekučním senátě, který jmenovaná vede, však bylo zjištěno, že se celá situace znovu opakuje. Pokud jde o věc, uvedenou ad 1) tohoto návrhu, soudkyně flagrantním porušením několika povinností poškodila dobré jméno zdejšího soudu před Ústavním soudem, zavinila platbu nákladů řízení k tíži státu a ve vztahu k účastníkům nastolila situaci, kdy se žádným způsobem nemohli domoci svých práv. Zdejší soud navíc vystavila nebezpečí exekučního řízení.

Pokud jde o věci uvedené pod bodem 2), lze shrnout, že z 244 kontrolovaných spisů byly zjištěny průtahy ve smyslu nečinnosti ve 136 případech, což představuje 56 % z celkového počtu. Průtahy dosáhly délky od 22 měsíců do 4 měsíců (22 měsíců -1 spis, 20 měsíců - 1 spis, 19 měsíců -1 spis, 18 měsíců - 4 spisy, 17 měsíců - 3 spisy, 16 měsíců - 2 spisy, 15 měsíců - 4 spisy, 14 měsíců - 2 spisy, 13 měsíců - 2 spisy, 12 měsíců - 13 spisů, 11 měsíců - 7 spisů, 10 měsíců - 10 spisů, 9 měsíců - 5 spisů, 8 měsíců - 22 spisů, 7 měsíců - 13 spisů, 6 měsíců - 14 spisů, 5 měsíců – 18 spisů, 4 měsíce -14 spisů).

Přestože byly průtahy se soudkyní projednány již v červnu 2010, při opakované prověrce dne 28. 6. 2010 bylo zjištěno, se situace nezlepšila. Soudkyně vysvětluje nedostatky zjištěné v její práci velkým pracovním zatížením. Lze souhlasit s tím, že Mgr. S. vykazuje vysoký počet skončených věcí. Přepočet agendy Exe na C a její složitost, v porovnání s ostatními agendami, je však zcela jistě diskutabilní. V případě jmenované však nejde o pracovní přetížení, což bylo patrné již při práci na úseku C, kde byl nápad naprosto stabilizovaný, ale o zcela nesystémový přístup k práci.

S přihlédnutím ke skutečnostem shora uvedeným považuje navrhovatelka za přiměřené uložení kárného opatření dle § 88 odst. 1 písm. b) zák. č. 6/2002 Sb., a to snížením platu o 30 % na dobu 1 roku.

II. Vyjádření kárně obviněné soudkyně

Kárně obviněná soudkyně se k návrhu na zahájení řízení vyjádřila prostřednictvím svého zástupce. Nezpochybnila, že ve skutku uvedenému pod bodem 1) skutečně k průtahům při předložení spisu Ústavnímu soudu došlo. Stalo se tak proto, že vzhledem k množství věcí, které jsou jí přidělovány, se jí po určité období nedařilo spis dohledat, v mezidobí došlo k rozhodnutí Ústavního soudu. Nesouhlasí však s tvrzením navrhovatelky, že by v předmětné věci stížnost povinného a návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu nezaložila do spisu úmyslně. Ačkoliv jí tyto dokumenty dle systému ISAS měly být předloženy, nepodařilo se jí je dohledat a mohlo o nich být rozhodnuto až poté, kdy byly do spisu založeny jejich kopie. Není též pravdou, že by

úmyslně neuvědomila vedení soudu o vydaném nálezu Ústavního soudu. Předmětný spis byl vedením soudu pouze vyžádán dříve, než tak stihla učinit sama, neboť výzva právní zástupkyně byla vedení soudu doručena zřejmě současně s rozhodnutím Ústavního soudu. Kárně obviněná soudkyně vyjádřila lítost nad vzniklou situací, nabídla vedení soudu úhradu škody za zastupování stěžovatele ve výši 5712 Kč, tento návrh však nebyl akceptován.

Kárně obviněná soudkyně též nezpochybnila, že ve věcech uvedených navrhovatelkou pod bodem 2) návrhu na zahájení řízení došlo ke vzniku průtahů z důvodu neučinění procesního úkonu či včasného nevydání rozhodnutí. Tato skutečnost je však důsledkem nepřiměřeného zatížení soudců rozhodujících v exekuční agendě Obvodního soudu pro Prahu 4 a nerovnoměrného rozložení agendy mezi příslušné soudce. Kárně obviněná soudkyně tuto agendu začala vykonávat od 1. 4. 2008, odkdy jí byly přidělovány věci v senátu 66 Nc (později 66 EXE) a v senátu 69 Nc (později 69 EXE). V senátu 66 Nc činil nápad v roce 2007 2 758 věcí; v roce 2008 2 774 věcí; v roce 2009 4 403 věcí; k 2. 12. 2010 celkem 5 208 věcí. Senát 69 Nc byl vytvořen pro účely vymáhání nezaplacených poplatků pro Českou televizi, zde byl nápad v roce 2007 160 věcí; v roce 2008 83 věcí; v roce 2009 155 věcí a k 2. 12. 2010 celkem 48 věcí. Zároveň však byla soudkyni přidělena i část starších exekučních věcí. Přidělení této agendy nebylo zaznamenáno v rozvrhu práce, nelze tedy přesně zjistit počet takto přidělených věcí.

Dle zásad propočtů potřeby soudců krajských a okresních soudů pro rok 2009, zveřejněných na stránkách Ministerstva spravedlnosti, je zřejmé, že v agendě Nc – exekuce by měl většinu administrativních úkonů, včetně vydávání jednodušších rozhodnutí, zajišťovat vyšší soudní úředník, poměr úkonů by měl být rozdělen 30 % soudce a 70 % vyšší soudní úředník. Dle tohoto propočtu by mělo být na Obvodním soudě pro Prahu 4 předpokládané obsazení 3 VSÚ na 1 soudce pro rok 2008, více než 4 VSÚ na 1 a 1/3 soudce pro rok 2009, v roce 2010 pak 5 VSÚ na 1 a ½ soudce. Po celou dobu působení kárně obviněné soudkyně na exekučním úseku byl však senát 66 Nc a 69 Nc společně obsazen pouze 1 soudcem a 1 VSÚ (do 1. 11. 2009 pouze soudní tajemnicí). Důsledkem tohoto neodpovídajícího obsazení senátu je stav, kdy jediná vyšší soudní úřednice nemůže ani za cenu maximálního vypětí stihnout jiné úkony, nežli je vydávání rozhodnutí o nařízení exekuce, veškeré ostatní úkony, včetně administrativních úkonů se spisem, musí činit soudkyně. Vzhledem k objemu spisů je tato administrativní práce se spisy natolik časově rozsáhlá, že prostor pro vlastní rozhodovací činnost soudce je značně omezen, důsledkem toho jsou vznikající průtahy, kterým ani s vynaložením nejvyššího úsilí nelze zabránit.

Na exekučním úseku působí včetně kárně obviněné soudkyně 5 soudců, mezi které je agenda početně rozdělována rovnoměrně, avšak soudkyně shledává rozdíl v náročnosti rozdělovaných věcí. Kárně obviněná soudkyně poukazuje na svoji snahu průtahy v předmětných věcech odstraňovat, z vytýkaných 136 věcí již ve 49 učinila úkon v průběhu prováděné kontroly, v dalších 54 spisech tak učinila po ukončení kontroly, v rámci časových možností odstraní vzniklé průtahy do konce roku 2010.

K bodu 3) soudkyně uvedla, že nesouhlasí s označením její osoby jakožto viníka ztráty těchto spisů. Skutečnost, že v systému ISAS byla vedena jako ta, která spisy převzala, neznamená nutně, že jejich ztrátu skutečně zavinila. Při množství exekučních věcí

evidenční stav ISAS ne vždy odpovídá skutečnému stavu, opakovaně došlo ke zjištění nesrovnalostí. Není též možno, aby soudce neustále kontroloval soulad evidenčního a skutečného stavu pohybu spisů. Soudkyně nesouhlasí s tím, že ihned po zjištění, že určitý spis nebyl nalezen, by mělo být přistoupeno k jeho rekonstrukci. Domnívá se, že je nutno činit úkony k jeho nalezení, s ohledem na množství spisů v této agendě není možné prodlení 4 měsíců se zahájením rekonstrukce v daném případě označit jako průtah.

Dle názoru kárně obviněné soudkyně není kárný návrh vyvážený. Navrhovatelka sice v jeho závěru připouští vysoký výkon soudkyně, neuvádí však konkrétní údaje. Nesouhlasí též s tvrzením, že v exekučních věcech soudce provádí obecně pouze jednoduché a opakující se úkony, neboť i v civilních věcech se vyskytují takové úkony, naopak i v exekuční agendě je třeba rozhodnout o sporných věcech, které rozsahem dokazování i složitostí odpovídají případům projednávaným v běžném civilním řízení. Rozdíl v objemu obou agend je několikanásobný.

Soudkyně nesouhlasí s tvrzením navrhovatelky, že v době působení na civilním úseku soudu nezvládala složitost této agendy. Není si vědoma žádných stížností ze strany účastníků ani vedení soudu z tohoto období. Závěr navrhovatelky, dle něhož obviněná soudkyně není pracovně přetížena, není podložen, soudkyně jej považuje za ukvapený a neodpovídající podmínkám vytvořeným vedením soudu na exekučním úseku. Mgr. S. připouští, že z její strany došlo v organizaci práce k určitým pochybením, avšak vzhledem k objemu věcí, které jí jsou přiděleny, a s tím souvisejícím pracovním vytížením, považuje navrhované snížení platu o 30 % na dobu jednoho roku za nepřiměřené.

III. Ústní jednání, dokazování

Při ústním jednání konaném dne 5. 10. 2011 navrhovatelka přednesla návrh shodně s jeho výše citovaným písemným vyhotovením. Zástupce kárně obviněné soudkyně též odkázal na podané vyjádření. Kárně obviněná soudkyně při výslechu připustila, že z její strany došlo k určitým pochybením, zejména pokud se jedná o nespolupráci s Ústavním soudem. Je si též vědoma, že při rozhodování věcí uvedených pod bodem 2) návrhu na zahájení řízení došlo ke vzniku průtahů. Domnívá se však, že navrhovatelka neprokázala její zavinění v případě ztráty tří spisů. Uvedla, že se věci snaží rozhodovat řádně, upřednostňuje starší věci, bohužel vzhledem k vysokému nápadu v exekuční agendě se nedaří vše rozhodovat rychle. Žádá, aby kárný senát zohlednil objem spisů, se kterým musí pracovat, a nedostatečné obsazení soudu vyššími soudními úředníky.

Při jednání byly provedeny důkazy listinami předloženými navrhovatelkou. Ze spisu vedeného Obvodním soudem pro Prahu 4 pod sp. zn. 66 Nc 20846/2007 bylo konstatováno, že je zde založena žádost Ústavního soudu ze dne 1. 12. 2009 o zaslání vyjádření k ústavní stížnosti, dále výzva Ústavního soudu ze dne 4. 2. 2010 k předložení spisu, urgence ze dne 24. 3. 2010, včetně upozornění na důsledky nepředložení žádaného spisu. Kárně obviněná soudkyně vydala dne 25. 10. 2010 pokyn k zaslání spisu Ústavnímu soudu včetně vyjádření. Ve vyjádření připouští, že v řízení vznikly průtahy v rozhodování o námitkách proti příkazu k úhradě nákladů exekuce a s předkládáním odvolání povinného proti rozhodnutí o zamítnutí jeho návrhu na zastavení exekuce, a to z důvodu mylného

založení spisu mezi již skončené exekuční věci. Dále soudkyně ve vyjádření uvádí, že stížnost na průtahy ani návrh na určení lhůty nejsou ve spisu založeny. Toto vyjádření nebylo Ústavnímu soudu na základě pokynu soudkyně z 31. 5. 2010 zasláno, a to patrně na základě zjištění o vydání rozhodnutí Ústavního soudu v dané věci. Kárný senát konstatoval, že součástí spisu není podání ze dne 7. 9. 2009 ani ze dne 20. 9. 2009.

Dále byl sdělen obsah nálezu Ústavního soudu ze dne 13. 5. 2010, sp. zn. III. ÚS 2979/09, kterým bylo rozhodnuto o stížnosti proti postupu soudního exekutora a Obvodního soudu pro Prahu 4. Ústavní soud rozhodl, že uvedený soud jím zaviněnými průtahy v řízení zasáhl do základního práva stěžovatele zaručeného čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod. Ústavní soud v odůvodnění nálezu mimo jiné uvedl, že Obvodní soud pro Prahu 4 je evidentně dlouhodobě nečinný, a i z nekomunikace s Ústavním soudem vyvodil úsudek, že se ke změně svých postupů ani v blízké budoucnosti nechystá. K povinnosti uhradit stěžovateli náklady řízení Ústavní soud uvedl, že k tomuto výjimečnému postupu přistoupil pro existující zřetelné průtahy v řízení a přezíravý postoj Obvodního soudu pro Prahu 4 k věci.

V rámci provádění důkazů byl konstatován obsah tří spisů, které dle části 3) návrhu na zahájení řízení byly zaviněním kárně obviněné soudkyně ztraceny a musely být rekonstruovány. Zástupce kárně obviněné soudkyně upozornil na skutečnost, že z jejich obsahu není zřejmé, kdo zavinil jejich ztrátu.

K obsahu celkem 136 spisů, v nichž navrhovatelka dle části 2) návrhu na zahájení řízení spatřuje průtahy, kárný senát sdělil oběma stranám, že se s nimi seznámil, ověřil tvrzení navrhovatelky. Účastníci byli soudem vyzváni ke sdělení, zda žádají konstatovat obsah některého ze spisů či jejich část. Navrhovatelka toto nepožadovala. Kárně obviněná soudkyně uvedla, že samotný vznik a průběh nečinnosti v těchto spisech nezpochybňuje, domnívá se však, že za tyto průtahy nenese odpovědnost a nelze jí je přičítat k tíži, neboť jejich vznik je důsledkem nepřiměřeného zatížení soudců rozhodujících v exekuční agendě Obvodního soudu pro Prahu 4 a nerovnoměrného rozložení této agendy.

K návrhu navrhovatelky byly vyslechnuty svědkyně JUDr. D. V., Z. P. a H. Č.

JUDr. D. V., místopředsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 4, uvedla, že se v rámci svých povinností zabývala kontrolou spisu sp. zn. 66 Nc 20846/2007. Zjistila, že do spisu nebyla založena 2 podání, a to stížnost povinného a návrh na provedení procesního úkonu. Tyto písemnosti následně získala v podobě kopií od právního zástupce povinného. Při zjišťování, jakým způsobem mohlo dojít ke ztrátě písemností, vedoucí kanceláře uvedla, že obě podání předala kárně obviněné soudkyni k založení do spisu.

Ke zjištěným průtahům ve věcech rozhodovaných kárně obviněnou soudkyní svědkyně uvedla, že dle jejího názoru tato soudkyně nemá vytvořen odpovídající systém práce. I přes velký objem exekuční agendy v ostatních senátech nevznikají problémy, se kterými se potýká obviněná soudkyně. Svědkyně se domnívá, že exekuční senáty soudu jsou zatíženy rovnoměrně. Mgr. S. měla při rozhodování věcí dříve k dispozici velmi zkušenou soudní tajemnici, aktuálně již vyšší soudní úřednici.

V průběhu výslechu svědkyně bylo objasňováno, jakým způsobem jsou obecně zpracovávány stížnosti a žádosti na provedení procesního úkonu po doručení na soud. Žádosti o provedení procesního úkonu se zakládají do spisu vedeného ve věci, ve které má být úkon proveden, poté se spis předkládá nadřízenému soudu. Svědkyně i navrhovatelka shodně uvedly, že o došlých stížnostech jsou zakládány samostatné správní spisy. Pokud však z podání nevyplývá, že se jedná pouze o stížnost, může být založeno do vlastního spisu, jehož se podání jinak týká. Od roku 2010 se všechny stížnosti po doručení povinně zapisují do správního rejstříku. Pracovnice na podatelně jsou instruovány, aby podání, které je označeno jako stížnost, předávaly přímo správě soudu. Stejně má postupovat i vedoucí kanceláře, pokud při třídění doručené pošty nalezne podání, které je stížností, tj. toto podání má předat správě soudu. Soudce, v jehož věci byla stížnost podána, se v takovém případě nemusí o doručení stížnosti dozvědět.

K dotazu zástupce kárně obviněné soudkyně svědkyně uvedla, že exekuční agendě je ze strany vedení soudu věnována potřebná pozornost. Na úkor ostatních úseků bylo posíleno administrativní zázemí tak, aby každý exekuční soudce měl k dispozici soudního tajemníka nebo vyšší soudní úřednici.

Ohledně ztráty spisů popsané v bodě 3) návrhu na zahájení řízení svědkyně uvedla, že v rámci prověrky byla zjištěna jejich ztráta. Dle evidence ISAS měly být v kanceláři Mgr. S., kde však nebyly nalezeny.

Svědkyně jako místopředsedkyně soudu pro civilní úsek vyjádřila názor, že kárně obviněná soudkyně nemá pro svoji činnost zaveden vhodný systém. Svědkyně soudkyni několikrát v rámci kontrol spisů upozornila na to, že v některých jí přidělených spisech, které má u sebe v kanceláři, neučinila žádný úkon, přitom vyřizuje spisy, které jí byly předloženy později. Snažila se jí vysvětlit nutnost rozhodování ve věcech staršího data, avšak systém práce Mgr. S. se nezměnil, i při poslední kontrole spisů byly opět zjištěny závažné průtahy v jí přidělených věcech.

Svědkyně Z. P., vedoucí oddělení exekuční kanceláře, uvedla, že si došlou poštu zaznamenávala do poznámek v systému ISAS. Takto si zaznamenala i předání návrhu na určení lhůty k provedení úkonu i stížnosti Mgr. S. ve výše uvedené věci, zpětně v tuto dobu však již tyto poznámky v systému nelze nalézt.

Svědkyně H. Č., dozorčí úřednice Obvodního soudu pro Prahu 4 pro úsek exekuční, dědický a opatrovnický, k dotazu ohledně fungování a spolehlivosti systému ISAS uvedla, že nelze vyloučit vznik nesouladu skutečného stavu spisu s evidenčním. Dříve, při zavádění systému ISAS v roce 2002, se tyto případy vyskytovaly často, nyní však již ojediněle. V

rámci své činnosti má přehled o pohybech spisů, na dotaz navrhovatelky, zda je obvyklé, aby exekuční soudce měl u sebe v kanceláři stovky spisů, odpověděla, že v současné době to již běžné není. Dle jejího názoru se rozhodování exekučních věcí zrychlilo po novele exekučního řádu v roce 2009, od kdy mohou vyšší soudní úředníci některá významná rozhodnutí vydávat sami. Ve většině exekučních senátů nastalo zlepšení, senáty se "vyčistily". Jako dozorčí úřednice potvrdila, že pokud je soudu doručena stížnost, měla by být předána přímo na správu soudu, buď podatelnou, nebo vedoucí příslušné kanceláře, která doručení stížnosti zjistí při rozdělování pošty.

Navrhovatelka ve svém závěrečném návrhu zdůraznila, že k zahájení kárného řízení s obviněnou soudkyní přistoupila až po poměrně dlouhé době, kdy byla soudkyně na nedostatky v činnosti upozorňována, avšak nedošlo ke zlepšení. Domnívá se, že by mělo být přihlédnuto ke skutečnosti, že Mgr. S. již byla v roce 2007 za pochybení stejného druhu udělena výtka, s průtahy se potýkala již v minulosti na civilním úseku. Dle navrhovatelky je příčinou potíží kárně obviněné soudkyně způsob její práce, konkrétně nevytvoření systému práce, v důsledku čehož dochází k negativním důsledkům, které poškozují jednak Obvodní soud pro Prahu 4 jakožto instituci i justici obecně. Z těchto důvodů navrhovatelka trvá na podaném návrhu, včetně návrhu na kárné opatření.

Zástupce kárně obviněné soudkyně v závěrečné řeči uvedl, že soudkyně sebekriticky připustila určité rezervy ve své činnosti, které má ostatně každý. Výsledky činnosti kárně obviněné soudkyně mohly být lepší, pokud by měla k dispozici potřebný počet administrativních pracovníků, úměrný výši nápadu exekučních věcí. Je zřejmé, že navrhovatelka bez finančního zajištění poskytnutého Ministerstvem spravedlnosti nemůže tento problém vyřešit, ale jeho existenci a důsledky nelze popírat. Zástupce dále vyslovil pochybnost, zda ohledně vytýkaného nezaložení dvou podání do spisu nebyl návrh na zahájení kárného řízení podán opožděně, neboť vedení soudu se o doručení těchto písemností mělo dozvědět z ISASu v dubnu a září 2009. Ohledně ztráty spisů uvedené pod bodem 3) návrhu uvádí, že kárně obviněné soudkyni nebylo v tomto směru prokázáno její výhradní zavinění. Při úvaze o uložení kárného opatření žádá kárný senát, aby přihlédl ke skutečnosti, že se jedná o první kárné řízení obviněné soudkyně.

Kárně obviněná soudkyně využila svého práva posledního slova a uvedla, že si je vědoma určitých pochybení, pokud jde o organizaci práce. Žádá však kárný senát o přihlédnutí k objemu spisů, s nimiž pracuje. Nesouhlasí s tvrzením navrhovatelky, že z její strany není vyvíjena snaha o zlepšení, neboť jsou v jí rozhodovaných věcech opět zjišťovány průtahy. Ty jsou logickým důsledkem toho, že se snaží rozhodovat starší věci, které jsou předmětem kárného návrhu, a nemůže tedy pracovat s ostatními spisy. Počet rozpracovaných spisů nacházejících se u ní v kanceláři se v každém případě snížil, při zahájení první kontroly se jednalo přibližně o 250 spisů, nyní je to cca 150 i méně spisů. Domnívá se, že i kolegové z ostatních senátů se občas dostanou do situace, kdy se jim rozpracované spisy v kanceláři hromadí.

IV. Hodnocení důkazů

Kárný senát vyhodnotil důkazy provedené při ústním jednání po pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Důkazy obsahem listin, jejichž provedení navrhla navrhovatelka, potvrdily tvrzení navrhovatelky uvedené v návrhu na zahájení řízení týkající se okolností průběhu kontroly v senátě kárně obviněné soudkyně. Z těchto dokumentů bylo kárným senátem ověřeno zachování subjektivní i objektivní lhůty k podání návrhu na zahájení řízení. Dle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. musí být tento návrh podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu (subjektivní lhůta). Vedení Obvodního soudu pro Prahu 4 se dozvědělo o skutku uvedeném pod bodem 1) návrhu na zahájení kárného řízení dne 24. 5. 2010 a o skutcích uvedených pod bodem 2) a 3) návrhu v průběhu prověrky spisů provedené ve dnech 17. 6. – 28. 7. 2010. Vzhledem k tomu, že návrh byl podán dne 23. 9. 2010, byla šestiměsíční subjektivní lhůta zachována ve vztahu ke všem vytýkaným skutkům. Zástupce kárně obviněné soudkyně v závěrečné řeči vyslovil pochybnosti o tom, zda subjektivní lhůta byla zachována v případě vytýkaného nezaložení dvou podání do spisu sp. zn. .., která měla být soudu doručena v květnu a září 2009. Tato skutečnost měla být zaznamenána v ISAS a vedení soudu či jiný pověřený pracovník měl pochybení zjistit již v této době. Kárný senát však tuto námitku neshledal důvodnou. Počátek subjektivní lhůty je v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. určen okamžikem faktického vědomí navrhovatele o skutečnostech týkajících se kárného provinění. Lze obecně konstatovat, že navrhovatelka jakožto předsedkyně soudu má obecnou povinnost zajistit fungování kontrolních mechanismů tak, aby jakékoliv pochybení soudce či jiného pracovníka soudu bylo co nejdříve zjištěno. Bylo by však zcela nereálné požadovat, aby ke zjištění veškerých nedostatků vždy došlo ihned a na základě této kontrolní odpovědnosti konstruovat počátek subjektivní lhůty ke dni vzniku pochybení. Za účelem eliminace negativních důsledků neúměrně pozdě odhalených nedostatků je zákonem č. 7/2002 Sb. kromě subjektivní lhůty pro podání návrhu na zahájení kárného řízení stanovena též objektivní lhůta, která chrání kárně obviněné soudce před tím, aby jim byla vytýkána pochybení zcela mimo přijatelný časový rámec. Kárný senát tedy dospěl k závěru, že navrhovatelka se o pochybeních týkajících se postupu v řízení vedeném pod sp. zn. 66 Nc 20846/2007 dozvěděla dne 24. 5. 2010, kdy byla soudu doručena výzva k zaplacení náhrady nákladů řízení před Ústavním soudem na základě nálezu III. ÚS 2979/09 ze dne 13. 5. 2010, subjektivní šestiměsíční lhůta pro zahájení kárného řízení byla tedy dne 23. 9. 2010 zachována.

Kárný senát v rámci ověření podmínek řízení též zachování objektivní lhůty, neboť ke všem vytýkaným skutkům došlo v časovém rámci tří let od 23. 9. 2007 do 23. 9. 2010.

Předmětem dokazování a hodnocení ze strany kárného senátu tedy bylo následně tvrzení navrhovatelky uvedené pod body 1) – 3) návrhu na zahájení řízení, přičemž kárný senát dospěl k následujícím závěrům:

K jednání vytýkanému pod bodem 1) kárný senát považuje za prokázané, že obviněná soudkyně se spisem vedeným pod sp. zn. 66 Nc 20846/2007 v období od 24. 10. 2008 – 25. 5. 2010 nepracovala a neprovedla odpovídající procesní úkony, včetně toho, že nereagovala na opakované žádosti Ústavního soudu o vyjádření k ústavní stížnosti a zapůjčení spisu. Tento závěr je zcela podložen obsahem uvedeného spisu, jímž byl při ústním jednání proveden důkaz, ostatně kárně obviněná soudkyně toto nezpochybňovala, naopak vyslovila lítost nad důsledky tohoto pochybení, dokonce se snažila vedení soudu nabídnout součinnost při úhradě vzniklých nákladů řízení před Ústavním soudem. Skutkový průběh i zavinění tedy bylo bez pochybností prokázáno.

Soudkyně naopak byla zproštěna obvinění, že v této věci neučinila příslušné úkony v souvislosti se stížností ze dne 20. 4. 2009 a s návrhem na určení lhůty k provedení procesního úkonu ze dne 7. 9. 2009. Po vyhodnocení provedených důkazů nelze vyvrátit, že tyto písemnosti na soud skutečně došly, nicméně ze strany navrhovatelky nebylo prokázáno, že se skutečně dostaly do sféry působnosti kárně obviněné soudkyně, tj. že jí byly předloženy. Z výpovědi navrhovatelky i svědkyně JUDr. V. je zřejmé, že je-li Obvodnímu soudu pro Prahu 4 doručeno podání označené jako „stížnost“, jsou pracovnice podatelny instruovány k jejímu okamžitému předložení správě soudu. Stejný postup má zvolit vedoucí kanceláře, která při rozdělování došlé pošty zjistí, že obsahem některého z podání je stížnost – její povinností je předložit ji nikoliv soudci, kterému je předmětná věc přidělena k rozhodnutí, nýbrž správě soudu. Správa soudu o stížnostech vede samostatný rejstřík. Tento postup byl i bez výslovné úpravy ve vnitřních předpisech soudu v době doručení obou podání v roce 2009 dodržován. Podobným způsobem měly být sledovány i žádosti o provedení procesního úkonu. Navrhovatelka, místopředsedkyně soudu i dozorčí úřednice však připustily, že žádný takový záznam o stížnosti ze dne 20. 4. 2009, ani o žádosti o provedení procesního úkonu ze dne 7. 9. 2009, přes uvedené instrukce nikým z pracovníků soudu učiněn nebyl. Přestože lze připustit předpoklad, že písemnosti nakonec měly být předloženy soudkyni (a dle tvrzení svědkyně Z. P. se tak stalo) a ta je měla do spisu založit, dokazováním bylo prokázáno, že se tak nemělo stát přímo a bezprostředně, naopak, správně měly být předloženy nejdříve správě soudu. Na základě uvedených důkazů vznikla pochybnost o pohybu obou písemností po jejich doručení soudu a nebylo prokázáno, že by byly skutečně Mgr. S. předloženy a k jejich ztrátě došlo v době, kdy je měla u sebe. Kárný senát se i v disciplinárním řízení je povinen řídit zásadou „in dubio pro reo“, v souladu s ní proto nemohl kárně obviněnou soudkyni v tomto směru uznat vinnou.

Dále byla soudkyně zproštěna též obvinění z toho, že ve věci sp. zn. 66 Nc 20846/2007 po doručení ústavního nálezu sp. zn. III. ÚS 2979/09 neuvědomila o tomto rozhodnutí vedení soudu a náklady řízení tak zůstaly ve lhůtě nezaplaceny. Kárný senát z obsahu uvedeného spisu, kterým provedl při jednání důkaz, ověřil, že ve spise je založeno vyrozumění Ústavního soudu o nařízení veřejného vyhlášení nálezu v dané věci na 20. 5.

2010, avšak tento přípis byl spolu s následným nálezem Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 2979/09 ze dne 13. 5. 2010, kárně obviněné soudkyni předložen dne 24. 5. 2010. Stejného dne bylo o vydání tohoto nálezu, včetně povinnosti uhradit náklady řízení ve lhůtě 3 dnů, informováno též vedení soudu, což je zaznamenáno ve spisu vedeném pod sp. zn. 40 Spr 1004/2007. Přestože se soudkyně při rozhodování uvedené věci dopustila závažných pochybení, za které byla uznána vinnou, dokazováním (obsah spisu, výpis ze systému ISAS) bylo vyvráceno, že by se průtahů dopustila i při oznámení nálezu Ústavního soudu navrhovatelce a byla tak zodpovědná za případné pozdní splnění povinnosti uhradit náklady řízení.

Kárně obviněná soudkyně byla shledána vinnou z průtahů ve věcech uvedených pod bodem 2) návrhu na zahájení kárného řízení. Průtahy mezi jednotlivými úkony v celkem 136 věcech byly kárným senátem ověřeny z obsahu předmětných spisů, ostatně Mgr. S. jejich vznik a průběh nezpochybnila, naopak výslovně připustila, že k nim došlo. Samotnou existenci průtahů ve všech 136 věcech tedy kárný senát na základě uvedených důkazů a vyjádření kárně obviněné soudkyně považoval za prokázané. Dle Mgr. S. však za jejich vznik není odpovědná a nemohla jimi spáchat kárné provinění, neboť průtahy nevznikly jejím zaviněním, byly důsledkem nadměrného objemu jí přidělované práce a nedostatečným zajištěním potřebného počtu administrativních pracovníků. K těmto důvodům kárný senát uvádí, že nezpochybňuje velké pracovní zatížení kárně obviněné soudkyně. Konstatuje však, že soudkyni se v řízení nepodařilo prokázat, že její zatížení vylučuje možnost provádět úkony v jí přidělených věcech v alespoň přiměřeně přijatelných lhůtách, tj. bez několikaměsíčních prodlev. Soudkyně pouze obecně poukazovala na vysoký počet jí přidělených a rozhodovaných věcí, což však i při úctyhodném množství samo o sobě neospravedlňuje vznik významných průtahů v mnoha desítkách věcí. Dle kárného senátu nelze jednoznačně a obecně stanovit, s jakým počtem věcí soudce ještě může plynule pracovat a s jakým již nikoliv. Činnost soudce je soubor mnoha velmi složitých procesů, vzpírajících se obecně platnému normování. Vyřízení a rozhodnutí každé věci může být velmi individuální, vždy jinak náročné z různých hledisek - časových, právních, a dalších. Je tedy pouze na kárně obviněném soudci, aby v případě jemu vytýkaných průtahů kárnému senátu prokázal objektivní nemožnost rozhodovat ve věcech bez průtahů, tj. např. předestřením svého časového snímku pracovní činnosti, a porovnáním skutečně vykonávaných činností a jejich časové dotace, s potřebným stavem těchto hodnot pro plynulé vyřizování jemu přidělených věcí. K tomu ze strany kárně obviněné soudkyně nedošlo, neboť svoji obhajobu založila na údajích o vysokém počtu projednávaných věcí, což však samo o sobě nevylučuje jejich rozhodování bez průtahů.

K tvrzení ohledně nedostatečného počtu administrativních pracovníků kárný senát uvádí, že ani nedosažení optimální podpory činnosti soudce ze strany administrativního aparátu opět nezbavuje soudce bez dalších skutečností zavinění za dlouhodobou a rozsáhlou nečinnost. V projednávané věci bylo zjištěno, že soudkyně měla v době, kdy jsou

jí průtahy vytýkány, k dispozici jednoho vyššího soudního úředníka či soudní tajemnici, která vykonávala úkony pouze v jí přidělených věcech. Je zcela zřejmé, že při vyšším počtu pomocného aparátu by činnost soudce byla efektivnější a rychlejší, avšak uvedené podmínky nelze označit za zcela znemožňující řádný výkon rozhodovací činnosti.

K jednání, popsaném navrhovatelkou pod bodem 3) návrhu na zahájení řízení kárný senát po provedeném dokazování uvádí, že se ztotožnil s obhajobou kárně obviněné soudkyně, dle které jí nebylo prokázáno výhradní zavinění za ztrátu tří spisů, které musely být rekonstruovány. Navrhovatelka, svědkyně i Mgr. S. uvedly shodně okolnosti, za jakých byla ztráta spisů zjištěna, tj. při provádění prověrky spisů v senátě kárně obviněné soudkyně. Z jejích výpovědí je však též zřejmé, že po zjištění, že spisy se v rozporu s údaji v ISASu nenacházejí v kanceláři soudkyně, připouštěly, že by se mohly nacházet i jinde a snažily se spisy najít i na jiných místech. Kárný senát připouští, že se jedná o zcela běžný postup při ztrátě spisů, nicméně musel uznat důvodnou námitku námitce zástupce kárně obviněné soudkyně ohledně důkazní nouze při prokazování podrobností jejich ztráty. Vedením soudu nebyl např. sepsán záznam, z něhož by bylo zřejmé, jak reagovaly pracovnice kanceláře, zda byly zjišťovány okolnosti předání spisů do kanceláře soudkyně atd. Je zřejmé, že při vysokém počtu spisů, který je v oběhu na exekučních úsecích soudů, je toto zjišťování komplikované, na druhou stranu právě vzhledem k takto vysokému objemu neustále předávaných spisů je následně komplikované prokázat bez pochybností, že předmětné 3 spisy se v kanceláři kárně obviněné soudkyně skutečně nacházely a pouze jí je možno přičítat zavinění za jejich ztrátu. Vzhledem k již citované zásadě „in dubio pro reo“ kárný senát musel pro důkazní nouzi kárně obviněnou soudkyni zprostit obvinění, že zavinila ztrátu uvedených spisů. Nebyla též shledána vinnou z průtahů vzniklých při zahájení rekonstrukce spisů, neboť z výpovědi svědkyň vyplynulo, že považovaly za samozřejmé, aby spisy byly nejprve po určitou dobu hledány, doba považovaná navrhovatelkou za průtah nepřesahovala dle kárného senátu přijatelnou dobu, po které bylo možno najisto konstatovat nenalezení spisů.

V. Závěr

Jednání kárně obviněné soudkyně uvedené v části bodu 1) a v bodu 2) bylo z výše uvedených důvodů kárným senátem shledáno jako kárné provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. Dle tohoto ustanovení je kárným proviněním soudce zaviněné porušení jeho povinností, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Neplnění pokynů uložených soudu ze strany Ústavního soudu, včetně nesplnění jím uložených povinností, naplnilo bez pochybností citované

znaky skutkové podstaty kárného provinění. Ke stejnému závěru dospěl kárný senát i ohledně vytýkaných průtahů. Rozhodování v zákonem stanovených či přiměřených lhůtách je považováno za součást práva na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod; čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech). Neodůvodněné průtahy v řízení je proto nutno hodnotit jako zaviněné porušení povinností soudce a jako jednání způsobilé nejméně narušit důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

V ostatních bodech návrhu byla obviněná soudkyně obvinění zproštěna, neboť z důvodů uvedených v části IV. tohoto rozhodnutí nebylo prokázáno, že k navrhovatelkou popsanému jednání došlo.

Při úvaze, jaké kárné opatření kárně obviněné soudkyni uložit, hodnotil kárný senát především závažnost tohoto kárného provinění. Uvedené provinění kárný senát shledal závažným, a to vzhledem k počtu věcí, v nichž bylo prokázáno porušení zákonem stanovených povinností, a taktéž vzhledem k délce nečinnosti v jednotlivých věcech. Přitěžující okolností je též, že se kárně obviněná soudkyně jednání dopouštěla, přestože byla navrhovatelkou na nedostatky ve své činnosti upozorněna. Ve prospěch kárně obviněné soudkyně naopak bylo nutno dle názoru kárného senátu hodnotit, že na exekučním úseku pracuje s vysokým počtem věcí a jedná se o její první případ kárného řízení.

Navrhovatelka se domáhala uložení kárného opatření v podobě snížení platu o 30 % na dobu 1 roku. Kárný senát nebyl návrhem navrhovatelky na uložení kárného opatření vázán (§ 9 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb.). Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem tak kárný senát dospěl k závěru, že prokázanému kárnému provinění kárně obviněné soudkyně a jejímu částečnému zproštění odpovídá kárné opatření podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a to snížení platu o 15% na dobu 6 měsíců, počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 5. října 2011

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně kárného senátu